

Dosarul nr. 2rac-185/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. L. Bagrin)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Secieru, I. Cotruță, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

16 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Primăria municipiului Chișinău

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Primăriei municipiului Chișinău împotriva Societății pe Acțiuni „Tutun CTC” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 26 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Primăria municipiului Chișinău și menținută hotărârea din 4 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 13 noiembrie 2018, Primăria municipiului Chișinău a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Tutun CTC” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că, în temeiul deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 1/36-20 din 11 februarie 2011, la 4 mai 2018 între Primăria municipiului Chișinău și SA „Tutun CTC” a fost încheiat contractul privind darea în arendă funciară a lotului de pământ situat în mun. Chișinău str. Ismail 116.

Astfel, potrivit pct. 2 din contract, SA „Tutun CTC” urma să achite plata pentru arenda funciară prin virament pentru perioada 10 aprilie 2018 - 1 iulie 2018 cu anticipație, și nu mai târziu de prima lună a fiecărui trimestru, ce constituie suma de 13 909,64 de lei.

A evidențiat că pârâtul nu a respectat prevederile expres stipulate în contract și nu a achitat plata în mărime de 13 909,64 de lei pentru folosirea bunului imobil menționat, pentru perioada 10 aprilie 2018 - 1 iulie 2018.

A comunicat că Consiliul municipal Chișinău a întreprins măsuri de tranșare prealabilă a litigiului, prin reclamația nr. 01/1-08-2284 din 8 august 2018, pârâtului fiind acordat un termen suplimentar pentru înlăturarea încălcărilor, solicitându-i-se stingerea integrală a datoriei restante, cerințe care, însă, au rămas fără executare.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 5, 32, 166-168 CPC, art. 127 alin. (3) din Constituția RM, art. 14, 268, 512, 572, 602, 610, 624, 668, 875, 886, 906, 908 Cod civil.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul SA „Tutun CTC” în beneficiul Primăriei municipiului Chișinău a sumei în mărime de 13 909,64 de lei ce reprezintă plata pentru folosirea terenului și a sumei de 7,95 de lei cu titlu de cheltuieli poștale.

Prin hotărârea din 4 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, acțiunea a fost respinsă ca nefondată.

Prin decizia din 26 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Primăria municipiului Chișinău și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că prin ordinul de plată nr. 970 din 23 octombrie 2018, pârâtul a achitat plata pentru terenul arendat în mărime totală de 150 939,29 de lei, dintre care suma de 149 119 de lei pentru trimestrul IV al anului 2018, iar suma de 1 820,29 de lei pentru perioada 10 aprilie 2018 - 30 iunie 2018, mențiunile respective fiind făcute în rubrica „destinația plății”.

Astfel, instanțele de judecată ierarhic inferioare au conchis că la data depunerii cererii de chemare în judecată, SA „Tutun CTC” nu înregistrează datoriile la plata pentru arenda terenului din mun. Chișinău str. Ismail 116, mai mult, plățile au fost efectuate până la data de 31 decembrie 2018.

La fel, instanța de apel a stabilit că SA „Tutun CTC” a prezentat dovezi care atestă că nu înregistrează datoriile la plata pentru arenda terenului cu numărul cadastral XXXXX din mun. Chișinău str. Ismail 116.

La 24 iulie 2020, Primăria municipiului Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei din 26 mai 2020 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a menționat că contractul nr. 6919/2018 a fost încheiat ca o continuitate a relațiilor de folosire a terenului proprietate municipală și totodată ca o obligație asumată de arendaș prin decizia nr. 1/36-20 din 11 februarie 2011, prin care a fost dat în arendă lotul de pământ vizat.

Referitor la suma pretinsă de 13 909,64 de lei, a evidențiat că potrivit borderoului de calcul emis de Direcția generală arhitectură, urbanism și relații funciare, arenda anuală a terenului cu nr. cadastral XXXXX constituia suma de 596 309,69 de lei pe an.

Această sumă a fost calculată până la data de 1 iulie 2018, dată la care a fost încheiat contractul de arendă funciară nr. 6919/2018, iar începând cu respectiva dată, plata trimestrială pentru arenda terenului în cauză a fost stabilită în mărime de 149 077,42 de lei, ceea ce anual constituie la fel suma de 596 309,69 de lei.

Având în vedere faptul că trimestrul 10 aprilie 2018 - 9 iulie 2018, nu a fost complet, motivul încheierii contractului de arendă funciară nr. 6919/2018 din 1 iulie 2018, SA „Tutun CTC” urma să efectueze plata funciară pentru perioada 10 aprilie 2018 - 30 iunie 2018 inclusiv, ulterior plățile urmând să fie efectuate în baza noului contract.

Plata pentru perioada 10 aprilie 2018 - 30 iunie 2018 a constituit suma de 149 077 de lei, dar suma 134 333,62 de lei, după cum a menționat intimatul prin referință și în instanța de judecată, fiind achitată în limita sumei de 132 513,33 de

lei prin ordinul de plată nr. 586 din 28 iui 2018, deși trebuia achitată suma de 149 077 de lei.

A subliniat că Primăria municipiului Chișinău nu contestă plățile efectuate de către intimat, acestea au fost efectuate conform destinației, dar nu în mărime deplină.

Datoria de 13 909,64 de lei reprezintă diferența total calculată din suma de 3 720 166,5 de lei și suma plătită efectiv de 3 706 256,86 de lei.

La 10 august 2020, în adresa SA „Tutun CTC” a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Primăria municipiului Chișinău, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 137), fiind recepționată la 12 august 2020, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 139).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care SA „Tutun CTC” să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 24 iulie 2020 împotriva deciziei din 26 mai 2020 a Curții de Apel Bălți în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Primăria municipiului Chișinău, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Primăria municipiului Chișinău, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Primăria municipiului Chișinău urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Primăria municipiului Chișinău.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu